

Sygn. akt III Ca 1630/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Krystyna Hadryś

Sędzia SR (del.) Roman Troll

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa J. C. i A. C.

przeciwko T. C.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 3 września 2014 r., sygn. akt V RC 115/14

oddala apelację.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Tatarczyk SSO Krystyna Hadryś

Sygn. akt III Ca 1630/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 3 września 2014 roku Sąd Rejonowy oddalił powództwo, którym powódka domagała się podwyższenia alimentów do kwoty po 600 złotych miesięcznie, a powód podwyższenia alimentów do kwoty po 500 złotych miesięcznie, odstąpił Sąd od obciążenia powodów kosztami procesu. Sąd ustalił, że wyrokiem z 30 stycznia 2013 roku rozwiązany został przez rozwód związek małżeński rodziców powodów. W wyroku tym zasądzono od pozwanego T. C. na rzecz córki A. C. alimenty w kwocie po 300 złotych miesięcznie a na rzecz syna J. C. alimenty w kwocie po 200 złotych miesięcznie. Matka małoletnich powodów była wówczas zatrudniona jako księgowa ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie niespełna 3700 złotych. Pozwany prowadził działalność gospodarczą jako pośrednik ubezpieczeniowy, która nie przynosiła dochodów. Zamieszkiwał u rodziców, chorował na schizofrenię. Obecnie powódka A. C. liczy 15 lat, jest uczennicą trzeciej klasy gimnazjum, uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego, podobnie jak w czasie trwania sprawy rozwodowej rodziców, zaczęła uczęszczać na lekcje języka niemieckiego. Powód J. C. liczy 5 lat, uczęszcza do zerówki. Od lutego 2014 roku ma zdiagnozowaną wadę postawy i zalecono mu zajęcia na basenie. Małoletnia od lat cierpi na alergię. Powodowie mieszkają z matką w lokalu, za który czynsz wynosi 1023 złote miesięcznie. Matka małoletnich powodów zatrudniona jest na stanowisku księgowej, średnie jej miesięczne wynagrodzenie wynosiło około 4100 złotych miesięcznie. Pozwany w lutym 2013 roku wyrejestrował działalność gospodarczą. W marcu 2013 roku zapadła decyzja o okresowej całkowitej niezdolności pozwanego do pracy z powodu

problemów krążeniowych oraz schorzeń psychicznych. Otrzymuje pozwany rentę w wysokości niespełna 1000 złotych miesięcznie. Został zatrudniony na okres do 31 grudnia 2014 roku jako kierownik magazynier z wynagrodzeniem 1235 zł miesięcznie. Pod koniec września 2013 roku pozwany wprowadził się do mieszkania zakupionego ze środków pochodzących od jego rodzice, jest współwłaścicielem tego mieszkania, czynsz wynosi 300 złotych miesięcznie. Pozwany utrzymuje kontakty z powodami zgodnie z ustaleniami zawartymi w wyroku rozwodowym, zdarza się że dzieci odwiedzają pozwanego dodatkowo w innych terminach niż określone w orzeczeniu. Pozwany pokrywa wówczas koszty wyżywienia małoletnich, co stanowi dla niego wydatek około 300 złotych miesięcznie. Kupuje pozwany dzieciom okazjonalnie prezenty, artykuły szkolne, środki higieny, lekarstwa, zabiera ich na basen, spędził z dziećmi weekend majowy, a z powódką wakacje nad morzem. W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie w świetle art. 138 k.r. i op. Od czasu ustalenia poprzednich świadczeń potrzeby powodów uległy modyfikacji jedynie w związku z dodatkowymi zajęciami powódki w zakresie nauki języka niemieckiego oraz w związku z uczęszczaniem powoda na basen, co zalecone mu zostało wobec stwierdzonej wady postawy. Istotnym ale niekorzystnym zmianom uległa sytuacja życiowa pozwanego. Po orzeczeniu rozwodu został uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy, jego możliwości zarobkowe uległy więc obniżeniu, aktualnie możliwości te wyznacza wysokość świadczenia rentowego. Mimo stwierdzonej niezdolności do pracy pozwany podjął zatrudnienie ale nie można wymagać od niego stałej aktywizacji zawodowej wobec stanu zdrowia. Środki uzyskiwane przez pozwanego z tytułu zatrudnienia i renty są dwukrotnie niższe od dochodów matki powodów, która niewątpliwie swój obowiązek alimentacyjny częściowo wypełnia poprzez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie. Dzięki uzyskanym z pracy zarobkowej dochodom pozwany jest w stanie świadczyć na potrzeby powodów ponad zasądzone alimenty. Alimenty ustalone w wyroku rozwodowym są adekwatne do możliwości finansowych pozwanego.

W apelacji powodowie zarzucili błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym przyjęciu, że usprawiedliwione potrzeby własne pozwanego oraz jego możliwości finansowe i majątkowe nie uzasadniają podwyższenia alimentów do kwot dochodzonych pozwem, naruszenie prawa procesowego - art. 233 § 1 k.p.c. polegające na dowolnym i fragmentarycznym rozważeniu materiału dowodowego, w konsekwencji czego doszło do błędnych ustaleń faktycznych, art. 328 § 2 k.p.c. przez brak rzeczowego umotywowania rozstrzygnięcia w przedmiocie wysokości orzeczonych alimentów. W oparciu o te zarzuty skarżący domagali się zmiany wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania za obie instancje.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja jest nieuzasadniona. Wbrew jej twierdzeniom Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o zebrane dowody, które poddał ocenie nie naruszając zasad art. 233 § 1 k.p.c., z ustalonych faktów wyprowadził prawidłowe wnioski. Ustalenia te należało podzielić. Wynika z nich, że od chwili zasądzenia alimentów w wyroku rozwodowym nie nastąpiła istotna zmiana stosunków warunkująca podwyższenie świadczeń. Potrzeby powodów nie wzrosły w znacznym stopniu. Dodatkowe wydatki po stronie powódki wiążą się jedynie z podjęciem przez nią korepetycji z języka niemieckiego a po stronie powoda jedynie z regularnym uczęszczaniem na basen. W ciągu niedługiego okresu, jaki upłynął od ustalenia poprzednich świadczeń nie wzrosły w istotnym stopniu ogólne koszty utrzymania rodzin. Nie uległy zwiększeniu możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego. Wobec stwierdzonej całkowitej niezdolności pozwanego do pracy jego możliwości płatnicze wyznacza świadczenie rentowe wynoszące niespełna 1000 złotych miesięcznie. Powodowie nie wykazali, że pozwany jest w stanie uzyskiwać wyższe wynagrodzenie z pracy zarobkowej, którą mimo stwierdzonej niezdolności podjął. Dzięki świadczeniu pracy pozwany dysponował środkami, które w części przeznaczał na potrzeby powodów ponad zasądzone alimenty, praca ta nie miała charakteru stałego. Stosunek zatrudnienia pozwanego ustał z końcem 2014 r. Jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy, z uwagi na stan zdrowia pozwanego nie można wymagać od niego stałej aktywizacji zawodowej, przeciwnie, aktywność ta stanowi sytuację wyjątkową, skoro stwierdzona została orzeczeniem lekarskim całkowita niezdolność pozwanego do

pracy w okresie do stycznia 2016r. Dochód z tytułu renty wynoszący niespełna 1000 złotych miesięcznie nie pozwala pozwanemu świadczyć powodom alimentów wyższych niż zasądzone w wyroku rozwodowym.

Niesłusznie kwestionuje apelacja ustalenia dotyczące dodatkowych wydatków czynionych przez pozwanego na rzecz powodów. Ustalenia te znajdują oparcie w zeznaniach przesłuchanych świadków.

Z zeznań pozwanego wynika, że kwotę 23.000 złotych przekazaną mu przez byłą żonę przeznaczył na remont mieszkania. Wydatek ten okazał się konieczny bowiem zgodnie z porozumieniem, jakie pozwany zawarł z matką powodów opuścił on wspólnie zajmowane mieszkanie i musiał na nowo uregulować swoją sytuację mieszkaniową. Otrzymanie przez pozwanego tej spłaty nie może mieć zatem wpływu na ocenę jego zdolności płatniczych.

Ponieważ ustalone w sprawie fakty nie uzasadniały zastosowania art. 138 k.r. i op przez podwyższenie alimentów, powództwo podlegało oddaleniu.

Zaskarżony wyrok odpowiada przeto prawu.

Z przytoczonych względów apelację należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Tatarczyk SSO Krystyna Hadryś